

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ
 Δ/ΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
 ΤΜΗΜΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Λάρισα 27-11-2020

**ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
 ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
 ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 692**

ΘΕΜΑ: Αποδοχή ή μη αιτήματος περί παραίτησης από ασκηθείσα έφεση.

Στη Λάρισα σήμερα 27-11-2020 ημέρα της εβδομάδας Παρασκευή και ώρα 12.30 μ.μ., η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, συνήλθε σε δια τηλεδιάσκεψης συνεδρίαση ύστερα από τη με αρ. πρωτ. 47143/20-11-2020 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου αυτής Αθανασίου Αδαμόπουλου, που ορίστηκε με τη με αριθμ. 3029/09-09-2020 απόφαση του Δημάρχου Λάρισας, παρευρεθέντων από τα μέλη οι κ. 1) Αθανάσιος Αδαμόπουλος ως Πρόεδρος, 2) Μαμάκος Αθανάσιος, 3) Σούλτης Γεώργιος, 4) Βούλγαρης Σωτήριος, 5) Αναστασίου Μιχαήλ, 6) Γιαννακόπουλος Κοσμάς, 7) Νταής Παναγιώτης και 8) Μαβίδης Δημήτριος.

Η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, αφού συζήτησε εκτός ημερήσιας διάταξης (πριν τη συζήτηση των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης), μετά από ομόφωνη απόφαση ένταξης λόγω του κατεπείγοντος λήψης απόφασης, σχετικά με το θέμα: Αποδοχή ή μη αιτήματος περί παραίτησης από ασκηθείσα έφεση και αφού έλαβε υπόψη:

1. Το άρθρο 72 του Ν.3852/2010 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
2. Τη με αρ. πρωτ. 46806/18-11-2020 γνωμοδότηση του Αυτοτελούς Τμήματος Νομικής Υποστήριξης, η οποία έχει ως εξής:

Με τις με αρ.πρωτ. 53786/2-12-2019 και 54213/3.12.2019 αιτήσεις τους, οι αναφερόμενοι σε αυτές ζητούν από το Δήμο Λαρισαίων να παραιτηθεί από την με αρ.κατ. 332/2014 έφεση κατά της υπ.αρ. 432/2014 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας.

Ιστορικό. Με την υπ.αρ. 432/2014 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας έγινε δεκτή η υπ. αρ. κατ. 897/2013 αγωγή κλπ 42 σχολικών φυλάκων (πλην της 26ης η οποία απεβίωσε), οι οποίοι τέθηκαν σε καθεστώς διαθεσιμότητας, δυνάμει του ν. 4172/2013. Με την παραπάνω απόφαση αναγνωρίστηκε ότι η θέση των εναγόντων σε καθεστώς διαθεσιμότητας είναι άκυρη, υποχρεώθηκε ο Δήμος να αποδέχεται τις προσηκόντως προσφερόμενες υπηρεσίες τους υπό καθεστώς πλήρους απασχόλησης, με τους ίδιους όρους αμοιβής και εργασίας, όπως ίσχυαν μέχρι και τις 23-7-2013 και υποχρέωσε το Δήμο να καταβάλλει πλήρως (ήτοι σε ποσοστό 100%) τις νόμιμες αποδοχές, όπως ορίστηκε στο διατακτικό. Η απόφαση δεν κηρύχθηκε προσωρινά εκτελεστή. Παράλληλα, οι ενάγοντες εξακολουθούσαν να απασχολούνται στο Δήμο Λαρισαίων, βάσει προσωρινών διαταγών.

Κατόπιν τούτου, υπό το ισχύον, τότε, νομοθετικό καθεστώς του αρ 72 του ν. 3852/2010 ο Δήμος Λαρισαίων άσκησε την υπ.αρ.κατ. 332/2014 έφεση, η οποία προσδιορίστηκε να εκδικασθεί, κατόπιν αναβολών, στο Εφετείο Λάρισας, 4η Δεκεμβρίου 2020.

Μετά την ψήφιση του άρθρου 54 ν. 4447/2016 επιτράπηκε η παραίτηση από τα ένδικα μέσα, που αφορούν μισθολογικές αξιώσεις οποιασδήποτε μορφής, με απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής που λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η ανυπαρξία της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της. Με βάση τη διάταξη αυτή, η Οικονομική Επιτροπή, με την υπ.αρ. 80/28-2-2019 απόφαση της αποφάσισε ομόφωνα την αποδοχή του αιτήματος, 31 εκ των 42

εναγόντων – εφεσιβλήτων περί μερικής (μόνο γ'αυτούς) παραίτησης από το δικόγραφο της εφέσεως.

Αλλαγή νομοθετικού πλαισίου. Εν τω μεταξύ, με το άρθρο 3 ν. 4623/2019 τροποποιήθηκε το άρθρο 72 του ν. 3852/2010, το οποίο ως προς την κρίσιμη αρμοδιότητα της Οικονομικής Επιτροπής, ορίζει, ότι αυτή «...ιβ) Αποφασίζει τον συμβιβασμό ή την κατάργηση δίκης που έχει αντικείμενο μέχρι ποσού εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ. Όταν το αντικείμενο είναι άνω των 60.000 ευρώ, τότε εισηγείται τη λήψη απόφασης από το Δημοτικό Συμβούλιο. Δεν επιτρέπεται συμβιβασμός ή κατάργηση δίκης για απαιτήσεις μισθών, επιδομάτων, αποζημιώσεων, εξόδων παράστασης, εξόδων κίνησης και γενικά μισθολογικών παροχών οποιασδήποτε μορφής, εξαιρουμένων εκείνων για τις οποίες το νομικό ζήτημα έχει επιλυθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου». Τέλος, με το άρθρο 177 ν. 4635/2019 προστέθηκε εδάφιο, σύμφωνα με το οποίο «Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου, ειδικά για την άσκηση ενδίκων μέσων κατά απόφασης, δεν εφαρμόζεται σε περιπτώσεις δίκης που αφορά στον προσδιορισμό ή τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης μεταξύ εργαζομένων και του δήμου. Η απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής για τις περιπτώσεις των προηγούμενων εδαφίων, λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η έλλειψη της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Η παρούσα ρύθμιση ισχύει και όταν η αρμοδιότητα ασκείται από το δημοτικό συμβούλιο».

Ουσιαστικό νομικό μέρος. Κατά τη διάρκεια της αναβιώσας εκκρεμοδικίας, ψηφίστηκε ο ν. 4325/2015, ο οποίος στο άρθρο 18 αναφέρει : 2... γ) Επανασυστήνεται η ειδικότητα των Σχολικών Φυλάκων, όπως και οι θέσεις σχολικών φυλάκων που καταργήθηκαν δυνάμει του άρθρου 80 του Ν.4172/2013 (Α' 167)... 3. Οι θέσεις κλάδου ΥΕ στις οποίες έχουν τοποθετηθεί υπάλληλοι της ειδικότητας των Σχολικών Φυλάκων κλάδου ΔΕ δυνάμει οριστικών πινάκων μετατρέπονται αυτοδικαίως σε προσωποπαγείς θέσεις κλάδου ΔΕ της ίδιας ειδικότητας. Στην αιτιολογική έκθεση του νόμου αναφέρεται : «Με τις διατάξεις του άρθρου 18 επανασυστήνονται οι ειδικότητες και κλάδοι του προσωπικού της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, του προσωπικού των Πανεπιστημίων και των Σχολικών Φυλάκων. Η επανασύσταση των κλάδων αυτών θεσμοθετείται για την άμεση πλήρωση αναγκών που έχουν ανακύψει μετά την κατάργηση των εν λόγω κλάδων. Με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου οι θέσεις κατηγορίας ΥΕ, στις οποίες έχουν τοποθετηθεί υπάλληλοι της ειδικότητας των Σχολικών Φυλάκων κλάδου ΔΕ, δυνάμει οριστικών πινάκων, μετατρέπονται αυτοδικαίως σε προσωποπαγείς θέσεις κλάδου ΔΕ της ίδιας ειδικότητας. Η εν λόγω ρύθμιση κρίνεται σκόπιμη για λόγους αποκατάστασης των τώως σχολικών φυλάκων που μεταφέρθηκαν σε θέσεις κατώτερης εκπαιδευτικής κατηγορίας από αυτή που κατείχαν πριν τεθούν σε διαθεσιμότητα, καθώς οι θέσεις που προκηρύχθηκαν για αυτούς, μέσω της 9/2014 Ανακοίνωσης, ήταν αποκλειστικά κατηγορίας ΥΕ».

Σε εξουσιοδότηση του παραπάνω νόμου εκδόθηκε η υπ.αρ. Οικ. 21389/2015 (ΦΕΚ 1294Β) απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών & Διοικητικής Ανασυγκρότησης, σύμφωνα με την οποία διαπιστώθηκε η επαναφορά των αναφερόμενων σε αυτή υπαλλήλων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, εκπαιδευτικής βαθμίδας ΔΕ, ειδικότητας σχολικών φυλάκων στις θέσεις, με το βαθμό και με το μισθολογικό κλιμάκιο που κατείχαν, στους Δήμους που υπηρετούσαν πριν τη θέση τους σε διαθεσιμότητα λόγω της προβλεπόμενης αυτοδικαίως επανασύστασης της καταργηθείας ειδικότητας και των θέσεων των σχολικών φυλάκων. Ακολούθως εκδόθηκαν για τον καθένα αποφάσεις Δημάρχου, σύμφωνα με τις οποίες κατατάχθηκαν οι ανωτέρω υπάλληλοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, σε επανασυσταθείσες θέσεις της ειδικότητας ΔΕ σχολικών φυλάκων, με βαθμό Ε και 3ο ΜΚ.

Η διαμορφωθείσα επί του κρίσιμου νομικού ζητήματος της συνταγματικότητας ή μη του άρθρου 80 του ν. 4172/2013 με το οποίο τέθηκαν σε καθεστώς διαθεσιμότητας οι σχολικοί φύλακες ήταν, κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα της εκκρεμοδικίας, κυμαινόμενη (βλ. ενδεικτικά ΔΕφΑθ (ακυρ) 1698/2014, ΔΕφΘεσ (ακυρ) 1845/2014, ΜΠρΚαβ 149/2015, ΜΠρΘεσ (ασφ) 5026/2014, ΜΠρΙωανν (ασφ) 186/2014, υπέρ της συνταγματικότητας του νόμου / ΜΠρΑθ 166/2018, ύστερα

από ανασυζήτηση, 1706/2016, ΜΠρΑγ 101/2014, ΜΠρΠρεβ 117/2014, ΜΠρΑθ (ασφ) 7809/2014 έκριναν τη διάταξη αντισυνταγματική).

Κατά τη γνώμη μας, επειδή επήλθε νομοθετική ρύθμιση του θέματος ελλείπει πλέον το αντικείμενο της δίκης για το πρώτο σκέλος των αγωγικών αξιώσεων (αναγνώριση ακυρότητας καταγγελίας και αναγνώριση εξακολούθησης της σχέσης αορίστου χρόνου), υφίσταται, όμως έννομο συμφέρον τους για διεκδίκηση των οικονομικών αξιώσεων τους.

Ειδικότερα για τους υπ.αρ. 26,16,17,1,25,41,7,24,10,22 ενάγοντες – αιτούντες οι οποίοι, κατόπιν της νομοθετικής ρυθμίσεως μεταφέρθηκαν σε συνιστώμενες προσωποπαγείς θέσεις στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας, εάν ο Δήμος είχε παραιτηθεί της εφέσεως (εάν είχαν υποβάλει την αίτηση τους με τους υπολοίπους ενάγοντες, υπό το προϊσχύσαν νομοθετικό καθεστώς), αμέσως θα αποκτούσαν δικαίωμα να επανέλθουν σε αυτόν, εκτελώντας την απόφαση και προφανώς παραιτούμενοι των θέσεων τους στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας, κάτι που, κατά την άποψη μας, θα ήταν contra στη βούληση του νομοθέτη.

Επί του ζητήματος εκδόθηκε η υπ.αρ. 1339/2018 απόφαση του Β1 Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου (η οποία δημοσιεύτηκε στο νομικό τύπο τον Ιούλιο του 2019, βλ. Χρονικά Ιδιωτικού Δικαίου, Ιούνιος -Ιούλιος 2019), σύμφωνα με την οποία (σκέψη 14) «Μετά δε την κρίση περί του ότι η κατάργηση των θέσεων εργασίας αφορούσε στο σύνολο των σχολικών φυλάκων των ανά την επικράτεια δήμων και η συνεπεία αυτής λύση των σχέσεων εργασίας είχε επέλθει νομίμως, στο πλαίσιο των αρχών της ορθολογικής οργάνωσης και της οικονομικότητας της δημόσιας διοίκησης, των οποίων την ορθότητα εφαρμογής το δικαστήριο δεν είχε την εξουσία να ελέγξει, τα υπόλοιπα αιτήματα της κύριας βάσης της δεύτερης αγωγής έχαναν, επίσης, το νομικό τους έρεισμα. Γι' αυτό και το εφετείο, μετ' εξαφάνιση της τότε εκκαλουμένης αποφάσεως του πρωτοδικείου, απέρριψε την κύρια βάση της δεύτερης αγωγής. Με την κρίση αυτή το εφετείο ορθώς ερμήνευσε τις διατάξεις που προαναφέρθηκαν και προσηκόντως υπήγαγε σ' αυτές το ιστορικό που είχε τεθεί ενώπιόν του. Επομένως, ο δεύτερος από τους λόγους της αιτήσεως ως προς τα υπόλοιπα μέρη αυτού, με τον οποίο οι αναιρεσιόντες υποστηρίζουν το αντίθετο και αποδίδουν στην προσβαλλόμενη απόφαση την αναιρετική πλημμέλεια του άρθρου 559 αρ.1 ΚΠολΔ (για πλημμέλεια από τον αρ.19 γίνεται λόγος απαράδεκτα, αφού το εφετείο δεν ερεύνησε την ουσία της υποθέσεως), είναι αβάσιμος».

Η επικουρική βάση της αγωγής που εξέτασε ο Αρειος Πάγος, αν κρινόταν ότι οι απολύσεις τους είναι νόμιμες, αφορούσε το ότι οι ενάγοντες ζητούσαν να υποχρεωθεί ο εναγόμενος Δήμος να τους καταβάλει εντόκως τα εκεί αναφερόμενα ποσά ως αποζημίωση απόλυσης και αποζημίωση μη ληφθείσας άδειας των ετών 2013 και 2014.

Ο Άρειος Πάγος έκρινε για την επικουρική βάση της αγωγής τα εξής: «Δικάζοντας την επικουρική βάση της δεύτερης αγωγής, το Μονομελές Εφετείο Θράκης έκρινε ότι το αίτημα για επιδίκαση της κατά νόμων οφειλόμενης αποζημίωσης λόγω λύσεως της σχέσεως εργασίας είναι μη νόμιμο, διότι η αποζημίωση αυτή έχει συμψηφισθεί με τις μειωμένες αποδοχές, τις οποίες ο καθένας από τους ενάγοντες λάμβανε κατά τη διάρκεια της διαθεσιμότητας. Η αιτιολογία αυτή, όμως, προσήκει στην περίπτωση της κατ' ουσίαν απόρριψης του αιτήματος και αντιφάσκει προς την κρίση περί του ότι το αίτημα είναι μη νόμιμο. Αλλά και πέραν αυτού, για να καταλήξει το εφετείο στην ως άνω κρίση παρέλειψε να διαλάβει παραδοχές ως προς το ύψος αφ' ενός του ποσού, το οποίο καθένας από τους ενάγοντες, σύμφωνα με την προϋπηρεσία του και τον καταβαλλόμενο βασικό μισθό (βλ. παραπάνω, αρ. 12), θα μπορούσε να λάβει ως αποζημίωση για την αιτία αυτή και αφ' ετέρου του ποσού που είχε λάβει συνολικώς κατά τη διάρκεια της διαθεσιμότητας, προκειμένου να διαγνωσθεί εάν υφίσταται ή όχι διαφορά υπέρ αυτού. Επομένως, ο τρίτος από τους λόγους της αιτήσεως, με τον οποίο επισημαίνεται η έλλειψη αυτή και προσάπτεται στην προσβαλλόμενη απόφαση η αναιρετική πλημμέλεια του άρθρου 559 αρ.19 ΚΠολΔ, είναι βάσιμος.

Το Εφετείο Κομοτηνής, δικάζοντας την υπόθεση κατά το μέρος που αναιρέθηκε, με την υπ.αρ. 90/2020 απόφαση του, έκρινε ότι με την υπ.αρ.1339/2018 απόφαση του Αρείου Πάγου έγινε εν μέρει δεκτή η αναίρεση, μόνο ως προς την επικουρική βάση της δεύτερης αγωγής ..... , ήτοι : α) ως προς τις ουσιαστικές προϋποθέσεις για την επιδίκαση αποζημίωσης λόγω λύσης της σχέσης

εργασίας και το τυχόν ύψος αυτής. Δικάζοντας επί της ουσίας το Δικαστήριο δέχτηκε ότι υπάλληλοι (σχολικοί φύλακες) που τέθηκαν σε καθεστώς διαθεσιμότητας και στη συνέχεια λύθηκε η εργασιακή τους σχέση λόγω κατάργησης της θέσης τους, το ελληνικό δημόσιο καταβάλλει αποζημίωση απόλυσης ειδικά και μόνο λόγω κατάργησης θέσης και ότι οι αποδοχές διαθεσιμότητας, που έλαβαν οι εν λόγω υπάλληλοι, συμψηφίζονται με την ως άνω αποζημίωση απόλυσης, καταλήγοντας, ότι οι ενάγοντες δικαιούνται τη νόμιμη αποζημίωση απόλυσης, από την οποία θα αφαιρεθεί ότι αυτοί εισέπραξαν κατά το χρονικό διάστημα των 8 μηνών διαθεσιμότητας (συμψηφισμός από το νόμο), καθώς και την αποζημίωση αδείας του έτους 2013.

Υπαγωγή. Από την επισκόπηση του δικογράφου της υπ.αρ.κατ. 897/2013 αγωγής των αιτούντων που ασκήθηκε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι οι αιτούντες – ενάγοντες – εφεσίβλητοι στηρίζουν τις ένδικες αξιώσεις τους στην παράνομη θέση τους σε διαθεσιμότητα και όχι στην νόμιμη απόλυση τους. Αυτό επιβεβαιώνεται, τόσο από το ιστορικό, όσο και από το αιτητικό της αγωγής τους με το οποίο ζητούν μισθούς υπερημερίας και όχι αποζημίωση απόλυσης. Με τα δεδομένα αυτά, κατά τη γνώμη μας, η νομική βάση της αγωγής τους είναι όμοια με την κύρια βάση της αγωγής που έκρινε ο Άρειος Πάγος ως μη νόμιμη. Ελλείπει δε, επικουρικής βάσης, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής η κρίση του Αρείου Πάγου ως προς το σημείο αυτό. Ετσι, δεν υφίσταται νόμιμος λόγος για την επίκληση της ανωτέρω απόφασης του Αρείου Πάγου, προκειμένου να εφαρμοστεί το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης ιβ) του άρθρου 72 του ν.3852/2010 για την, κατ' εξαίρεση, παραίτηση από την ασκηθείσα έφεση.

Συμπέρασμα. Με βάση τα παραπάνω δεδομένα γνωμοδοτούμε ότι δεν είναι νόμιμη η παραίτηση από την ασκηθείσα έφεση για τους αιτούντες.

Σημειωτέον ότι η παρούσα αποτελεί «απλή» γνώμη στερούμενη δεσμευτικότητας

Ως εκ τούτου, καλείται η Οικονομική Επιτροπή, ως αρμόδια κατ' άρθρο 72 του ν. 3852/2010, να αποφασίσει την άσκηση ή μη του ενδίκου μέσου της αναίρεσης.

3. Τη με αρ. πρωτ. 47514/24-11-2020 Συμπληρωματική γνωμοδότηση του Αυτοτελούς Τμήματος Νομικής Υποστήριξης, η οποία έχει ως εξής:

Μετά από ενημέρωση του Τμήματος Προσωπικού της Διεύθυνσης Διοικητικών Υπηρεσιών του Δήμου Λαρισαίων σας πληροφορούμε ότι από τους αιτούντες οι Κ.Α., Σ.Ν., Λ.Π., Γ.Α., Μ.Α., Ζ.Β., Π.Ε. και Κ. Ε., υπηρετούν, πλέον στο Δήμο Λαρισαίων, ενώ η Κ.Ν. (ΦΕΚ Γ), Χ. Κ. (ΦΕΚ Γ) και Λ.Π. (ΦΕΚ Γ) εξακολουθούν να εργάζονται στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας.

Το παραπάνω δεδομένο επηρεάζει την αρχική γνωμοδότησή μας, μόνο όσον αφορά το δικαίωμα να επανέλθουν στο Δήμο οι ανωτέρω 8 (από Κ.Α. έως Κ.Ε.) που δεν εργάζονται πλέον στο Γενικό Νοσοκομείο, εκτελώντας την απόφαση και προφανώς παραιτούμενοι των θέσεων τους στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας, κίνδυνος που, σήμερα δεν υφίσταται, αφού ήδη επανήλθαν στο Δήμο Λαρισαίων.

Κατά τη γνώμη μας, επειδή επήλθε νομοθετική ρύθμιση του θέματος και γι' αυτούς, ελλείπει πλέον το αντικείμενο της δίκης για το πρώτο σκέλος των αγωγικών αξιώσεων (αναγνώριση ακυρότητας καταγγελίας και αναγνώριση εξακολούθησης της σχέσης αορίστου χρόνου), υφίσταται, όμως έννομο συμφέρον τους για διεκδίκηση των οικονομικών αξιώσεων τους. Κατά τα λοιπά ισχύει η αρχική με αρ.πρωτ. 46806/18.11.2020 Γνωμοδότηση μας και το συμπέρασμα που αναφέρεται σε αυτή.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΟΜΟΦΩΝΑ

Τη μη αποδοχή του αιτήματος περί παραίτησης από τη με αρ. κατ. 332/2014 έφεση κατά της υπ. αρ. 432/2014 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας, για τους λόγους που αναφέρονται στην παραπάνω γνωμοδότηση.

Αποφασίστηκε, αναγνώστηκε και υπογράφηκε.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ****ΤΑ ΜΕΛΗ****ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ****ΜΑΜΑΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΣΟΥΛΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΟΣΜΑΣ
ΝΤΑΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΜΑΒΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ**

ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ
MUNICIPALITY OF LARISSA